

TELEGRAPFULU ROMANU

Telegraful este de două ori pre septembra:
Duminică și Joiua. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditia foie, pre afara la c. r. poște cu bani zăta prin scisorii francati, adresate către expeditia. Pretul prenumeratii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 42.

ANULU XXII.

Sabiu in 30 Maiu (11 Iuniu) 1874.

tră celelalte părți ale Transilvaniei se pentru provincie din Monarhia pre unu anu 8 fl. tăra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, si tieri straine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sîrbiu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. a.

Junctiunea liniei drumului de feru.

Dupa scirile ce le avem din București juncțiunile pre la Predelu (Brasov) și Orsiovă suntu dejă votate de către cameră Romanei. Aceasta faptă implită s'ar parea ca face de prisosu ori ce desbatere in pressa asupr'a bunătăței său reușităci juncțiunilor din cestiu.

In press'a nostra din patria, s'au ridicat in tempulu din urma voici, cari respondesc nedumeriri negative și loiale in publicu, nedumeriri, dicem, deduse din juncțiunea pre la Predealu. Acăstă neindopleca a luă și noi in vre-o căteva cuvinte notitia despre mențiunile juncțiuni.

Inainte de tăta trebuie sa premitemu, ca cestiu juncțiunilor se tragana acum de mai multi ani. Ea a fost obiectu de desbatere vehementa in cameră Romanei in sessiunea din 1873. Desbaterea se finit atunci cu respingerea unei convențiuni intre regimul ungurescu și regimul romanesco. Acum, după alte multe negoziuri intre Austro-Ungarii și intre Romani, a ajunsu cestiu la o nouă convențiune, la o nouă desbatere de către corporile legislative române, cu rezultatul, de care s'a facut amintire mai susu.

Este multă probabilitate ca cele două juncțiuni voru trece prin corporile legislative ale României, va sa dica, afara de camera și prin senat, voru capela sanctiunea domnăscă, cu atâtă mai veritosu, cu cătu stâncă de carea era lăma, ca se va sfîrșî totă juncțiunea, s'a delaturat. Intelegemu aci paritatea tarifelor pretinse de către regimul ungurescu. Regimul unguresco pretinde că tarifele drumurilor de feru atâtă dela Ploesci-Orsiovă cătu și dela Ploesci-Timisiu sa fie egală cu cele corespondente din Austro-Ungarii. Guvernul romanesco a reflectat, ca linia Ploesci-Timisiu are de a invinge greutăți forte mari, impreunate cu spese ierăși forte mari, acum la cladire și și mai departe la sustinerea liniei. Prin urmare nu se poate invoni decum la o tarifa egala cum este cea a liniei austro-unguresci, cladite și sustinute relativu cu mai putine spese. Reflexiunea acăstă se vede ca a aflatu bona primire in Pest'a și regimul ungurescu a retratu pretensiunea sea in privința tarifelor.

Diet'a Ungariei, la tempulu seu inca va aproba juncțiunea și asiă, după cum stau lucrurile astazi, ramane numai punerea in lucrare.

Cestiu aru fi acum, cum se voru schimbă referintele comerciale prin legătura cea nouă? Este vre-o parte din cele ce se legă prin drumurile de feru cum-va amenintata?

Intrebările acestea nu le punem noi întăiasi-data. Ele s'au ventilat in presa nostra și prin ventilarea loru s'a adusu și nedumerirea in publicu.

Liniele drumurilor de feru au missiunea inainte de tăta se impoarte și espōte, va se dica, sa aduca in si sa scăda din tăra articuli de negotiu, artionli crudi și manufacuri. Precedentu dela principiul acestăi drumurile de feru au inainte de tăta missiunea de a suplini lipse de trebuinte omenești in mesura mai mare și in tempu mai scurtu.

Esportul nostru din Transilvania spre orientu a fostu de seculi modestu, in tempulu din urma neinsemnatu. Causă a fostu puten'a și nedesvoltat'a industria a tărei noastre. Mai multu au contribuitu pâna la deschiderea vaporelor pre Dunare transitul la ore-care vietă comer-

ciale. De căndu au inceputu vaporele a umblă pre Dunare transitul despre occidentu spre orientu a inceputu mai de totu. Locurile cari aveau mai inainte o însemnatate comercială au fostu reduse la commerciu cu totulu localu. Una exceptiune a facutu in Transilvania Brasovului, carele a exportat mai cu séma marse indigene.

Importul s'a sustinutu și se sustine atâtă cu produse crude, cătu și cu manufacuri pâna in diu'a de astazi. Productele crude vinu despre orientu și trecu spre occidentu. Manufacturele vinu despre occidentu in tăra intr'o catatime neproporționată fatia cu importul din orientu. Legatur'a cea nouă a drumurilor de feru aru cugetă cine-va ca va schimba referintele acestea și, celu puținu, transitul de produse crude și de manufacuri va fi mai viu prin tăra nostra de cum a fostu pâna acum.

No trebuie inse trecutu cu vederea, ca facilitatea transportului prin mijlocirea drumurilor de feru aduce cu sine catastrofă mai mari de manufacuri indreptate spre orientu și destinate spre a suplini trebuintele locuitorilor orientului.

No trebuie trecutu cu vederea, ca industria occidentală este atâtă de dezvoltată, incătu e in stare a liseră nu numai multu, dară și estinu. Impregnările acestea ne facu se intelegemu, ca esportul propriu alături va fi suprimat, și in locul lui ramane numai transitul productelor industriale din occidentu. Importul din orientu, cadiendu industria din tăra, devine de prisosu, și asiă este naturalu că și elu sa se margină numai la unu transito de produse crude spre a se intorci pre același drum mai tardiu că manufacuri. Unu articulu ramane de importu in adeveratula intlesu alături cuventului, alături cerealelor, in tempu extraordinariu, căndu adeca din cause elementare, tăra nostra nu va produce de ajunsu pentru consumul necesarui in launtrula tărei.

Din acestea s'ar vedé, ca rezultatul nouelor schimbări aru fi, ca transitul in susu și in josu, se va bucură de o frecuentă mai mare, care insa ne lasă tăra neatină, plus perderea puteniei industrii.

Acăstă este in casulu presuposu ca din legăturile cele nouă se estă linia, care traversă Transilvania dela unu capelă la celalaltă, invingătorie, obtinendu ne-disputabilu transitul.

Considerându inca, ca paralelu cu linia nostra este linia Pest'a — Timisior'a — Orsiovă — București și asiă mai de parte, este intrebarea, ca vomu avea noi prin Transilvania și transitul? Linia acăstă din urma e mai scurtă cu 18 chilometri că a nostra; este mai identică cu linia Dunarei, drumul celu cunoscutu alăturiu maru dela introducerea vaporelor, incăci; sta in legatura cu linile societății austriace de statu, care are mare influență asupr'a comerciului; lărgă tăta acestea mai vine tarifa cea urcată a liniei Ploesci — Timisior, și serpentină cea zadarnică și fără de scopu a drumului de feru orientulu ungurescu. O sumă de cause, cari amenintă cu sterilitate chiaru și transitul celu mai puteam speră prin Transilvania.

Recapitulându cele de pâna aci nu putem negă, ca nedumeririle noastre suntu și mai mari și mai multe și pôte nu mai pacinu temeinice de cum le-am vedutu in alte părți. Aceste ince nu ne indreptătiesc inca a despră.

Problema economului nationalu nu sta intru aceea, că sa strice pre altul

spre a se sustine pre sine. Si asiă și noi, avandu inaintea noastră situația cea nouă după cum este in faptă, nu prețindem, că sa se impedeze cea-lalta arterie a comerciului, pentru că se avem noi transitul cu daună altuia.

Sau facotu erori atunci căndu s'au disputat dieci de ani pentru unu drumu de feru, ce avea sa lege Orientul de occidentu prin tăra nostra și se ocupe locul celu din tău între drumurile comerciului spre orientu.

Déca in locu de dispute se lucră eram domnii situației, juncțiunea se facea unde diceam noi; astazi trebuie să ne acomodăm impregurărilor, după cum suntu.

Noi, avandu in vedere logică economiei naționale, tocmai dela calamitatea de mai susu acceptăm o indreptare a lucrului.

Este adeveratu ca insusi transitul nu ne face sporu mare, și déca cum va s'aro intemplă sa nu sia alu nostru sa suferim și mai tare. Tăra careva va acceptă numai dela transitu fericirea ei e déjà perdata. Linile drumurilor de feru suntu spre greutatea bugetului déca nu voru avea sa facă alte servitie.

Avenu in tăra unu simbure de industria, ce e dreptu, rosu tare de rugină privi legători și separatismul. Dara avem bratia multe și sanătoase, cari déca voru incepe a se conduce de inteligenția eea națională, ce există in capetele locuitorilor tărei; déca prin medilocirea acestoră vomu curați rugină și vomu desvoltă pre base sanătoase rationale o industria corespondentă temporul modernu, vomu paraliză loviturile, ce ne amenintă și vomu nivelă diferențiale intre linile ce astazi paru favorite și nefavorite.

Ni se va obiectă, ca și desvoltarea industriei in modulu arestatu, este său imposibilă său a unui viitoru deosebitu. Astorul felu de obiectiuni trebuie să li se responde cu acea, ca altu medilocu de scăpare nu este, lumea nu sta pentru placerea noastră in locu, nici nu ascăpătă după noi.

Nu suntemu noi in stare sa o facem, voru veni altii mai haroici decâtă noi, voru desvoltă industria, voru immobili cetățile și pre noi ne voru impinge prin crepaturile pamentului și ne voru face palmasii loru.

De acea noi e au ta se parăsim indiferentismulu de pâna aci și in locu de a filosofă indelungu, ca ce va fi și cum va fi sa ne punem cu amendouă mânile pre lucru; greutăți voru fi de invinsu ince aceleia se voru invinge.

Consideratiunile politice și cu deosebire cele strategice, cadu din combinația noastră, și de acea le vomu atinge numai in trei cuvinte. Strategia din diu'a de astazi a trasu in periferia sciintiei și drumurile de feru și asiă ea se folosesc după desteritatea conducerilor strategici de favorile și nefavorile ce le ofera drumurile de feru. România nu se poate plange asupr'a strategiei drumurilor noastre. Configurația drumurilor ei de feru e de asiă incătu se potu dirige in grăba la orice punctu amenintato trupe necesare spre resistență. Pasurile ce duc dela noi in România se potu numai cu mari greulăti străbate, din cauza ca montii carpătilor cadu mai multe miluri spre siesurile Dunarei; de alta parte Dunarea este inchisa prin portile de feru și prin amicitia Serbiei. A perde dura tempulu cu astu-feliu de conjecturi este lucrul celu mai de prisosu.

„Pest. Coresp.” ocupandu-se de cestiu cestiu se sesescă cu multu interesu reproducere in numerulu dela 30 Maiu articululu publicat in făoa nostra: „Procedere prudentă și circumspectă” și in introducere ne descopere prin unu corespondinte alu seu din Sabiu armătorele despre politică corifeilor cestioșoi:

„Celu mai mare sgomotu lu facu popii nostri impreuna cu birocratii cei incumnatiti cu ei, căci numai acești se sumă și agită (continuo), pre căndu sasii (poporul) fiindu omeni comodi se lasă a fi condusi că nisice malahale in tăta părțile și acestu sgomotu lu facu pentru trebuintă unei împărți mai corespondiente a municipiilor din Transilvania dopă cum prețind și interesul unei administrări regulate și folositorie — ceea ce de altminterne a recunoscutu publice chiară acești popi impreuna cu cumanii lor la anul 1864. (Dovădu sunta protocoale stenografice și asiă numită carte de documente din acea dieta provinciale.)

Nu trece o zi, in care sa nu audim unu tipetu de dorere in vre-o făoa germană dela acești eroi cari se luptă pentru nisice stări invecite din evolu de mediloci cari astazi căndu arondarea e neamanavera nu se mai potu sustine.

De o falsificare a făpetelor istorice putinu le pasa acestor agitatori, avandu ei numai de scopu a seduce presa germană care nu e informata despre relațiile Transilvaniei, și a caracteriză starea acestor „omeni de omenia” de desperata și vrednică de sprințul moralu alături vitie germane.

O făoa din Vienă, care altminterne este cunoscută cu relațiile Ungariei, dă reu informata despre miscările intre popii sasesci, înfățișă de una-di inaintea cestitorilor sei pre deputați transilvaneni: Ladis. Tisza, Ant. Bechez și Ant. Boer de sasi radicali; deoarecum voru potă judecă despre starea nostra foile din imperiul celu mare germanu, déca ele primesc și publică in bane credința dela pastori nostri și dela adeptii loru lamentatiunea despre sugrumarea fratilor lor germani, care fiindu plina de minciuni și alterata prin unu jesuitismu rafinat plesnese adeverul preste ochi.

O propagandă mai nedreptă mai nedemna și mai plina de minciuni decâtă propagandă din cestiu nu s'a facut nici odată.

Corifeii sasilor și dau multă silintă pentru a arăta ca nu e practica crearea de corpori mari municipali, dă se ferescu cu intenție a face cunoscută prin foile germane impregurate, ca districtele Brasovului și Bistriței, pre cari sasii voiesc ale sustinute int'nu municipiu întregu, stau într'o departare de 53 miluri de către olală și afară de acea suntu despartite prin alte multe municipie.

Bine sciu densii (adeca sasii) ca înălțul postulatul alu unei jurisdicții este cerculu de activitate transpusu ei dela statu și dreptul independentie spre trebuinte jurisdicționali și asiă sciu densii bine, ca nu universitatea națională și sasesci, care cu totă avere sea nu contribue nici cu 1/2 banu pentru scopurile jurisdicționilor, ci totu cerculu senguratec din fundula regiunare acestu cercu de activitate transpusu lui de către statu, prin urmare și exerciza dreptul seu jurisdicționalu, de aru fi cătu de mico, cum e d. e. scaunul Nocrichului cu 11 comune, in esemenea măsura că colosalul comitatul alu Biharei. Nu universitatea sasescă, ci sia-care cercu deosebitu tramite pentru sine deputati la dieta și asiă dora aru fi o anomalie, ce după lege o'cus-

tatul nici cându, ba chiaru o nedreptate politica, cându într'un statu regulat s'ar concedu, că pre cându celelalte municipii din tierra și exerciția dreptului nu mai pentru sine, municipiile sasesci să-si exercize dreptul acesta de o parte pentru sine deosebitu, de alta parte în Universitatea națională sasesci, într-o corporație ce nu poate să fie politica, pentru ca — după cum amu observat — ea n'are nici un cercu de activitate transpusu ei relativ la administrația publică, ba ea l'ar si respinge necondiționat dela sine, deoarece i s'ar concede sa părte o parte din darea domesticale pentru cururile senguratece ce pretinde ale reprezentă.

Asupra acestui punctu prudentii și circumspiceții domni observu o lacere bine calculată, pentru ca în momentul în care pres'a Germaniei va fi bine informata despre acesta, indată se va convinge, că jesuitii nostri sasesci nu trebuie asemeneati cu oile, pentru a căroru existenția trebuie să simu îngrijiti, ci din contra cu lupulu care se neajesce ca i se turbura ap'a.

Sasii în numerul totalu nu togm'a 180,000 susflete exerciția uno dreptu jurișdictional in 9 comunități sauvali 2 districtuali și 7 cetățenesci, prin urmare în 18 corporații representative politice. O măsura acesta de dreptu reprezentativ politico, de care nu se mai bucură nici o naționalitate de preteriorul coronei sătului Stefanu și totusi (sasii) striga în gura mare că li se vătēma drepturile, fiind că nu li se poate concede să-si mai exercize dreptul loru a dō'a ora in o corporație nepolitica fără de a vătēma forte tare egal'a indreptatire a celoru-alte naționalități.

Totusi vulpile violente, nemultiamindu se cu strigătele loru și cu seducerea presei germane, se incercă să prindă in cursa și pre români din fundulu regiu. Pre cându (vulpile violente) scriu în foile straine că majoritatea precumpanitoria a populației din fundulu regiu și inteligenția ei — români — suntu porcari, furi de vite, comuniști insetati de averea sasiloru și telhari, și pre de alta parte in organele din patria denunciază pre romani, că voru dă cheile la România deoarece prin o imparatire nouă se va măsură ruina cea vechia: pre atunci cochetăza cu români căi de-nunțiai oferindu-le alianța ofensiva, a cărei spese sa se oblige ale platîi cei ce li voru primi alianța.

Ceea ce in afara a avut efect in intru nu va succede, căci aici suntu bine cunoscuti domnii papenheimi pre lângă tōte asigurările loru. Cu ce indignație

au respinsu români alianța oferita loru cu o credința mai rea decât credința grecească (fides graeca) adică cu credința sasescă (fides saxonica), despre acesta ne poate convinge articuloul de fondu „Procedere prudentă și circumspică“ publicat in „Tel. Rom.“, unu diuariu romanu ce apare togm'a la vatr'a unde se fauresc intrigele ultrasasesci.“

Dupa acesta urmă media articuloul menținut reproducu din fōia nostra, care credem ca e inca in viu'a memoria a ceterilor nostru.

Procedere prudentă și circumspică.

Sasii multu trambitiali de pionerii culturei in orientu, ei o manutia de omeni, au devenit cei mai aprigi contrari ai regimului actual, din cauza că acesta a cediatu a inchide universitatea sasescă, carea voia să discute proiecte de legi in a dō'a instantia paralelu cu parlamentul centralu a căroru discussiune nu compete universitatii pretinse sasesci. — Ei, sasii, prevediendo, că regimul actual voiesce a-i bagă in egale cadre cu cei-lalți cetățieni ai statului de alte naționalități, și a nu mai suferi poziția loru exceptio-nala, privilegiata, desvoltă o activitate extraordinară și se plangu și viața pâna prin Americă, ca regimul actualu le-a calcatu dreptul loru istoric și are de cugetu a le confisca averea națională, și a imparti fundulu regiu neatacavera într'un modu mai coresponditoru și folositoru populației din „tierra sasescă“. — Aceasta cetezantia a regimului actual o predica sasii in lumea întreagă dreptu de calcarea privilegielor loru, și ceru punerea ministerului de interne in stare de acusa.

Amerintia, că deputati loru voru depune mandatul, deoarece se va incumeta ministeriul, respectiv parlamentul central, a luă numai o comună din fundulu regiu și o aru împarti la altu municipiu.

S'a vediutu apriatu, că ei prin reprezentationile și protestele loru se tien strictu de Andreia nolu celu abolidu, că ei voru sa fie „unus populus“ dela Restia pâna la Baraoltu, și din acestu punctu de vedere nu voru, că sa se anezeze Orestia la comitatul Unedorei.

Numai asiā se poate explica energetică loru intrepunere pentru sustinerea teritoriului românesci. — Ei, sasii, să spere întregitatea teritoriului locuit de români?! — Scia ei de ce o facă acăstă, nu pentru noi, ci pentru ei! — Sasii dau să pricepe regimului, că noi suntemu revolu-

țiunari, și voim să facem o Daco-Romania in aievea, deoarece nu le va lasă regimul privilegiile loru cele vechi.

„S. D. Tageblatt“ din Sabiu in fapta amenintia regimului cu români, nu mai și nominal că sa spăria pre regim, că acesta ceteratură de amenintările sasesci, sa le garanteze influența de pâna acum in fundulu regiu, că ei sa potă, că contraservitul tinențe pre români în frâu si sa-i predominante in fundulu regiu.

Totu „S. D. Tageblatt“ din Sabiu bucuria, că deoarece va lotusi nu li se voru sfetii dorintile loru, ei se voru înfrânt cu români, și voru aflare ei și cu această unu felu de „modus vivendi“ și apoi vai de unguri!

Eata virtute patriotică!

Acăsta apropiere a sasiloru de români este o adeverata faciarnică, și totu odata o necalificabile denunțare cu purul interesu de a înainta numai scopurile egoistice și specifice sasesci spre cea mai mare paguba a noastră.

De aceea noi respingem inibiarea cu atare înfrântare faciarnică, și sperăm ca regimul petrușos de înaintarea intereselor tuturor locuitorilor statului nu va mai suferi vechile privilegii sasesci, care numai corespundu spiritului temporului present. Regimul și dietă se va fi convinsu ca privilegiile trebuie să fie odata delaturate, că sa numai împedece acelea înaintarea și bunastarea populației celei-lalte din fundulu regiu, sciindu că oea mai buna garantia pentru prosperarea statului este multiamirea tuturor locuitorilor.

Transpunerea fondurilor scoala, comune dieceselor rom. gr. or. din Aradu și Caransebesiu, la Epitropia din Aradu.

Amu amintit la rendulu nostru, comece in cele două, resp. trei dile, dințai ale lunei lui Mai, completându-se realimente operaționale de împartirea fondurilor scoala pâna aci in comună cu ierarhia serbescă, sub conducerea guvernului magiaru administratore, — partea româna s'a transportat la Aradu unde in dō'a de 4 Maiu s'a depusu in mâinile Epitropiei provisorie române, administrație, resemnându-se banii și obligații și actele — formalmente și specialmente, — o lada mare cu contractele despre 10 percentualitatea comunelor, și cu unele alte documente, resemnându-se numai in totalu, pâna la alegerea unui contabilu și a notariului special, cari sa primescă

acea gramada de valori și acte, bucate de bucate.

Presentându-ni-se acum una documentu oficiale, adeca consemnarea speciale a valorilor și adeverintăa despre primirea acelora din partea Epitropiei, — ne tiemnu de detinția a estrage din acestu documentu autentic datele și cifrele speciale positive și ale comunică in coloanele sfotiei noastre spre deplină informare a onoratului publicu.

I. In numerariu s'au predat și respective s'au primitu:

1. Fondulu pentru edificiu prerandialu din Aradu, cu 5464 fl. 26 cr. v. 2.

2. Restulu casei dela Dec. 1872 și cu interesele pâna la 1 Maiu a. c. cu 902 fl. 36 cr.

3. Restulu casei după manipulatiunea delegaționale dela 13 Dec. 1872 pâna la 1 Maiu 1874, 1458 fl. 41 cr.

4. Partea dintr-o obligație cameale vechiă, neschimbabile și deci resemnată părții serbesci — 12 fl.

Impreuna in bani gală: 7,837 fl. 3 cr. v. a. —

II. In obligaționi de statu, cu 5%: 14 bucati de căte 1000 fl. și 8 de căte 100 fl.

Impreuna in valoare nominale de — 14,800 fl.

III. In obligaționi private, ipotecari, cu 6%.

93 bucati, cu actele de intablatiune, in suma dela 105 fl. v. a pâna la 5000 fl. in totalu valoare reale de — 54,146 fl. v.

(NB! Obligationile dubie, său cari se află in procesu, după invocăa s'au increditat părții serbe pentru incasare pre lângă continuă controla a noastră, având la fa-care incasare a urmă imparătirea in dōa a sumelor incasate.)

IV. In obligaționi de restanță 10 percentuale, capitalizate:

27 bucati, dela 27 comune, in suma totală de 3461 fl. 10 cr. v. a.

In sum'a sumelor deci s'a predat, respectivmente primitu — in numerariu, obligaționi de statu, obligaționi private ipotecari și obligaționi comunali: 80,286 fl. 13 cr. v. a.

Despre sumele ce stau in procesu și despre valoarea ce reprezinta contractele asupra actei 10 percentuale, precum despre restantele de multi ani ne-solvite după aceste contracte, se va face arătare specială după speciale predare a acelor. — „Albin'a.“

rele voru posti. (Mat. 9. 15). Partea inainte de amedi a dilei a fostu destinata pre lângă meditațiile domestice și preparaționei spre botezul a catedrumenilor, și cultului solemnus. Alternativ printre rugaciuni se ceteau și cantau din psalmi și profeti, apoi urmă botezulu, și cetea din evangeliu, cu predica immediata. Apoi era cantari și ceteri alternative, pâna cându cântatul cocoșului celu multu acceptat sună la mijlocul noptei, și jalea postului se schimba in saltarea pascale.

Pentru credinciosi era prescris strictu a veghiă intru acea noptie, și Lactantius (+ 230) aduce despre aceea unu motiv duplu. Mai întâi că acăstă este noptea in carea Christosu, după moarte, s'a intorsu in viția; pre lângă aceea, inca și a venirei sele celei prea marite (Ios. VII. 19).

Mai chiaru afirma acăstă Ieronimus (Math. 25. 6.) dicendu: Este o tradiție a iudeilor, ca Messia va veni la mijlocul noptiei, intocmai că pre tempul estrei din Egiptu, și de aci, — după părere lui — s'a pastrat că predania apostolica ca la priveghiereni pasciloru, poporul sa nu se depara din biserică inainte de mijlocul noptiei intru semnul asceptării sele la judecata. —

Se intielege de sine, că deoarece priveshierile arau a se tineă noptea trebuie să bisericile provide cu luminări. Ci atâtă nu a fostă destul, căci in cetele cele mari creștine, că Constantinopolu, era

FOIȘIORA.

Serbatorile domnesci.

(Studia din anticitatatele bisericilor)

(Urmare.)

Ca Domineca stalpărilor s'a numită in biserică primăvara și Domineca lui Lazaru, și are basea in Evangeliul lui Ioanu 12. 1—18 — a dilei, carea tractă despre ungerea Domnului cu miru, de Mari'a, in casă lui Lazaru, și apoi despre intrarea in Ierusalim. — In biserică apusena abia in secolul VIII Beda Venerabilis (+ 735) a tinențu cuventul la Dum. stalpar, fără că sa fie ansa la o serbare bisericescă. Alte solenități său ceremoniale, care disting acăstă dī, suntu sănătrea olivelor și procesiunea cu ele.

Acăstă este a se dice și despre cele trei dile urmatore ale septămânei mari, carei numai in urmarea tempului au capatatu caracterul loru specialu bisericescu, pre cându in anticitatea creștină fără ore-care distingere speciale se petrecou in postu și rogaciune. — Cu atâtă mai verosu se inaltă inca in anticitatea aducă cele trei urmatore prin serbare biserică.

b) Ioi'a mare. — Acăstă dī, se numiă in anticitatea creștină simplu asiā: sănăt'a di a cincea din septămâna mare η μεγάλη πεμπτη, η αγια πεντάς.

In biserică apusena se numește: Ioi'a verde, — dies viridium, numire din evul de midiloci, ci cultulu ei este pusu pre Ioi'a IX după Pasci. — Alte nume preem: dī'a cinei Domnului, dī'a natale a euharistiei, dī'a pânei, dī'a natale a pacharolui, dī'a misterelor, său a spa-lării peciōrelor (dies pedilavii et capitulii, după Ioanu 13. 9.) suntu după diferitele lucrări ce s'au severisit intru aceea.

c) Ci mai multu că ori-care altă dī in anu a fostu serbată Vinere a măre, și dī'a crucii ἡμέρα τοῦ σταυροῦ, dies crucis, dies dominicae passionis) intru amintirea de palim'a și mōrtea mantuitorilor, inca din tempurile primitive. Dupa o datina vechia o numeau comunitățile creștine din judovi, impreunandu-o intru un'a cu Sambat'a: Ηα-ρασχενη, și in asemeneare cu pasch'a invierei (πασχα αναστασιου și diceau πασχα σταυρωσιου). — Incătu pentru postu, acel'a se observă cu rigore dela 3 ore ale dilei premergătoare pâna la canticul cocoșului spre dī'a invierei (după polinția).

In unele comunități orientali, că in Antiochi'a, era datin'a a conveni, nu in biserică, ci afara de cetate, in ciotiru. „Si pentru ce?“ intrăbă stul Chrestosu intru o cuventare a sea pentru acesta Vinere, la Antiochi'a, după ce putin mai inainte a vorbitu și exprimat admirarea sea preste acestu usu atâtă de

frapantu. Elu 'lu astă inșe chiaru in serbarea dilei. „Celu rastignită, dice elu“, a fostu rastignită afara de cetate. Prin aceea ne conduce și pre noi afara de cetate. Căci lui că pastoriolui i urmează oile, și unde este regele, acolo suntu și suditii. Si pentru ce ne adunămu togm'ai aici, și nu inaintea altiei porti a cetății, unde jacu și remasitie de ale creștinilor adormiti? Pentru că aci jacu cei mai mulți. Deoarece Iisusu intru aceasta dīua a descinsu la cei morți: asiā togm'ai pentru aceea ne adunămu și noi aici, și chiaru loculu pentru aceea se numește „locu de odihna“ (quietorium), că se învețămu, că morții ce jacu aci nu suntu morți ci dormu (Hom. εἰστὸ δύνατον κοιμητηρίου καὶ εἰς τὸν σταυρὸν τὸν Σωτῆρος ήμῶν).

d) Sambat'a mare și nōptea a pasciloru. — Pre lângă Vinere, ba inca și mai multu că acăstă a fostu serbată in biserică anticitate creștine, Sambat'a inainte de pasci „Sambat'a mare“ (τὸ μεγάλον σάββατον, sabbatum magnum), că celu mai rigorosu tempu de postu. Se pretindea dela fa-care atunci (că și adi) care aru potea, că sa posătesc ambe dilele; inșe, care nu aru potea suportă, se posătesc celu putinu tota Sambat'a adică de Vineri săr'a la 6 ore pâna in cantatul cocoșului in nōptea pasciloru. Căci acăstă aru si intru adereu tempulu, despre care dice Christosu. Dupa ce se va luă dela densii mi-

Gasim în „le Messager d'Orient“ dela 29 Maiu, următoarele nuanțe foarte interesante, asupră unor mășări ce se facă în imperiul austro-magiar:

„Un jurnal din Pest'a, „Reform'a“ a facut o mare descoperire. De către aru trebuia să credem spusele lui, se urzește în Croati'a o conspirație care aru avut de scop: pre de o parte, să opereze unirea Dalmatiei, care face astăzi parte din Cislaitani'a, cu Croati'a și Slavoni'a; pre de alta parte, să separe Croati'a, Slavoni'a și Dalmatia de Ungari'a.

„Diurnalul „Reform'a“ intra, în privința acestui sujet, în detaliuri care nu se pară foarte curioase. Este vorba de creația unui statu slavonu de sudu, împrejurul caruia se voru grupă, său în care s'ară contopă slavii din Bosn'a și alte provincii turcesci. Si capulu, suflotul acestei conspirații aru fi episcopul Monseignore Strossmeier, sprinținit de duu Mazurano.

„De aci dă se pote vedea că preținții conspiratori nu glumescu, și ca jurnalul „Reform'a“ și asuma vis-a-vis de densii o grava respondere care rămâne pre deplină asupră-i.“

Totu în acestu jurnal ceteau mai multă vale: „Negociațiunile asupră unirei cǎilor ferate ale Ungariei cu acelea ale României suntu inca de departe, se pare de a se termină. Guvernul principiu refusa de a acordă pentru liniele Orsiov'a și Tömöstarifele identice ce solicita Ungari'a. Aceasta cerere este basată pre consideraținea ca lini'a Brasovu aru remană neproductiva de către s'ară favorisă acea dela Orsiov'a.“ (Cele din urma nu se adveresc. R.)

„Neue freie Presse“ din Vien'a, face următoarele reflexioni în privința consecințelor visitei principelui Serbiei la Constantinopole:

„Este tempu că, luându în considerație statele sele vasale (?) Pórt'a să între pre o cale nouă mai favorabilă cǎrților mutuale ale celor două țăriri. Nici Serbi'a, nici România nici Egipetul nu potu sa rămână în situația în care se gaseau acum 25 de ani. Modificările comandate într'un mod imperios de forța lăcrurilor și a circumstanțelor, atingându condiționile ecosistentei lor, trebuie neapăratu sa atraga în urm'a lor o schimbare în situația loru vis-a-vis de curtea suzerana. Turci'a trebuie să contribue la desvoltarea loru graduală, bine inteleasă în limitele convenabile, și sa evite de a nemultumi aceste state prin o rezistență fără nici unu sensu, și care

ingrijită din partea statului, că stradele și locurile publice în noaptea pascilor se fia iluminate în modul celu mai pomposu. Si că în biserică cu atât'a sa se facă mai intuitiva invingerea cea gloriosa a lui Christosu, că lumin'a lumii asupră intunecul noptiei mormentali, pâna la óra mediu-noptiale ardea o lumina foarte debilă, că la cea dintâi cântare a cocosiului se aprindă mii de luminări, pregătindu astfelii o lucore de radiele luminei celei mai inflăcărate. — Serbarea invingerei în privighierea pascilor se reducea nu numai asupră biruinției mortiei, prin principalele vieție, ci și asupră pogorieri în lădă.

Dela Epiphanius († 403.) s'a generalizat ideea și convingerea că aceea s'a intemplat în noaptea pascilor, și elu singur descrie cu chiaritate într-o omiliu cum a ruptu Dlu portile lădului, a supusu pre principalei aceluia și slugile lui, l'a legat în catene, și petrecut de nenumăratele cete de angeli și archangeli, a scosu pre mortii drepti, adormiti înainte de incarnarea sea.

Cu privire la botezare, carea totu devenită era parte esențială a serviciului de săr'a, fia observația finale, că și în tempul următoriu, cându s'a introducă botezarea copiilor, inca se acceptau septămâni întregi și luni, spre a boteză pre copii la „morteia lui Christosu“.

(Va urma)

nu aru proveni în cele mai multe casuri decât din nisice calcule false ale amaruvi propriu. Lectiunile trecutului sa servă pre viitoru de calausa turcilor. Întru ceea ce privesc principalele Serbiei și României, Pórt'a a cedat în totu-dună unei presuni influitoare din afara. Ea a perduțu prin acăstă influență morală ce i-ară si datu aceste concesiuni facute într-un mod spontaneu, căci numai este nici unu meritu indată ce cine-va face ce-va ce este obligatul sa-lu facă.

Pote că visi'a principelui Milianu la Constantinopole va avea de consecinția inaugurarea în tōte aceste cestioni a unei căli, singur'a care aru fi astăzi de natură să satisfacă tōte interesele și să asigure liniscea și pacea interioara a Turciei.“

Armat'a germană.

Sub acestu titlu gasim în jurnalul „l'Ordre“ dela 23 Maiu următoriul articol:

„Pre cǎndu adunarea francesă, suverana și constituanta, usză fortificare se și pre aceleia ale tierei în a discută în profitul intereselor sterile ale partitelor, doctrinile unei oligarchii distruse dela 1789, ne pare folositoriu că lectorii nostri să cunoască efectele practice ale deliberationilor parlamentului germanu.

„Si aducu aminte lectorii, de conflictul escato între guvern și Reichstag în privința primului articolu alu legei militare. Eata efectele generale ale acestei legi; le estragemu din diuariul „la Chronicle de l'Etranger“, publicata de Buletinu reunionei ofișierilor.

„Cadrele armatei germane voru fi sporite cu unu sublocotenentu de sia-care companie, escadronu și baterie, ceea ce va radica numertul ofișierilor acestei armate la 16,000.

„Se voru crea 148 alu patrulea batalioane, care în casu de resbelu, voru fi chiamate în serviciul activu, și 128 batalioane de garnison, adăgat la cele 148 existente în momentul de față.

„Chiaru astăzi, efectivul armatei germane este de 135,000 ómeni superior aceluia din 1870, și Germania poate să mobiliseze indată 711,370 ómeni, cu 232,170 cai și 2,082 tunuri. Cându nouă lege militară va produce consecințele sele armat'a disponibilă va ajunge la cifra de 1 milionu 262,810 ómeni. Acestea suntu fortificare vîngătorului din 1871; enumerați-le cine-va, a dice, că elu cauta și să luă revansă înfrangerilor sele.

„Elu no se culca pre victoriele sele, elu și perfectionă armat'a; și compleză fortificationile; elu întreprinde construirea drumurilor sele de feru din punctul de vedere ofensivu și defensivu pre frontariile sele; și și invétia trupele sa se servescă cu ele.

„Dela încheierea păcei și pâna acum, Germania a inarmat într-un mod completu patru corpuri de armata cu puci Mauser. Ea face comande considerabile în strainitate. Fabrica austriaca din Steyer ii dă 9,000 puci pre septamâna. Anglia trebuie să-i dea 2,000,000 de puci mai nainte de finele anului curentu; și pre la aceia-si epoca, Prussia va poseda 2,000,000 de puci modelu Mauser.

„Pentru artilleria sea, Germania a adoptat dōue chipuri noue. Renuntianda la tunulu de otelu topitul foarte scumpu și de o fabricare imperfectă, ea lu înlocuiesc printr'un tunu de otelu montatul dela cul cu pâna la urechi și acoperita în această parte cu fonta. Aceste piese suntu de dōue calibruri: unul de 7·85 centimetru, pentru bateriile montate; celelaltu de 8·08 centimetru, pentru bateriile prejosu.

„Nu potem să vorbim în acăsta rapede revista nici de chesonele de avant-train, nici de chesonele de rezerva asimilate între piesele de lemn ale lăseselor, nici de modificationile aduse diametrului rōtelor; vomu semnală înse o ameliorație introdusa în proiectile. Ele se compună din doi păreti concentrici, suprapusi, ceea ce aduce multu la sfaramaturile produse. În fine se pare că ei voru să renunțe la cama-pa de plumbu pentru fortificarea obosului. Ea va fi ramplasată prin dōue inele de arama pilite,

de 5 milimetru, marginite și comprimate în nisice separuri speciale pre proiecte. Această este o cestionă nu numai de economie, ci și de vitesă inițială.

„S'a determinat efectivul și compoziția parcului de asediu, divizat în două părți de căte 40 piese sia-care: unu între Posen, Spandau și Magdeburg; cealaltă între Strasbourg și Coblenț.

„Lucrările de fortificare suntu întreprinse cu ocaia mai mare activitate.

„De către Germania a declasatu Phalsburg și Schelstadt, spori ea a transformat Neuf-Brisach și Thionville. Ea marase Colonii și Maienii. Radica trei forturi noui la Wesel. Pre marea Nordului, aparările porturilor Wilhelmschaffens și Cuschaffen se încredează cu repedizione. Se facu planurile lucrărilor de aperare alu portului dela Kiel.

„În Alsas Lorena, s'a executat, în 1873, pentru 4 milioane și jumătate de thaleri drumu de feru; anul acesta se va execută p-ntru 6 milioane și jumătate de thaleri. Germania voiește să aibă o nouă linie de concentrare și un nou debusie pre frontari'a francesă.

„In fine, în aceeași ordine de idei, ea organizează, cu cea mai mare activitate serviciul drumurilor de feru în tempu de resbelu.

„Acestea nu suntu fantasmele după nenorocita expresiune a lui Thiers, ci realități care li saru în ochi.

„Cu nouă lege militară Germania va potă mobiliza 1,262,810 ómeni, având o instrucție militară completă una sistem de recrutare asigurată, o esocientă armatura în cantitate bine calculată numerul eailor necesari, linii rapide de concentrare și de desvoltare, serviciul acestor asigură linii cătu se poate mai bine pentru necesitățile armatei.

„Iéra Francia, care trebuie să-si aduca aminte de erorile comise de adunările ei din 1866 pâna la 1870, Francia care trebuie, de către să-si repară ultimele sele nenorociri, celu patiențu să ia măsuri că să poată să-si reia rangul seu în concertul european, Francia! ce face ea!

„Vai! eata căte-va cifre imprumutate dela o conferință din Berlinu, din lun'a Ioi Martie trecutu, de către capitolu Gzycki, din statul majoru generalu; conferința alu cărei spiritu și scopu era mai mult de a exagera de cătă de a diminua mediile noastre militare.

„Dupa spusele acestui ofișieru, efectivul nostru total este de 600,000 soldati ai armatei active, 150,000 soldati vecchi, facandu parte din armat'a teritorială, 281,000 soldati tineri la instrucție prin depouri, 1,000,000 de ómeni ai armatei teritoriale neavându nici o instrucție militară.

„Ca noi n'avem decât 88,900 cai disponibili, și pentru a ne pune pre piciorul de resbelu ne aru trebui 127,000 mai mulți; amu și nevoită să cerem la tergurile straine cea mai mare parte din caii nostri de calarie.

„Ca noi n'am avea de cătă aproape 2 milioane de puci chassepols, și numai 2000 tunuri de calibrul 7 de bronz; și indu-ca nu ne amu ocupat să gasim unu modelu mai bunu. Acestu număr aro și de ajunsu pentru bateriile noastre prejosu, iéra bateriile noastre montale voru fi ierăsi private de tunuri de calibrul 4. Cătă despre serviciul echipelor noastre, acela ofișieru dice, că continuăm a nu ne occupă de cătă forte putienu de ele și resursele noastre în privința artilleriei de cetăți și de asedii ară și din cele mai restrense.

„Intru ceea ce privesc fortificatiunile noastre, fie pre frontari, fie în intru, ofișierul prusianu nici nu le mentionează macar. Toto astfelii face și în privința construcției său studioului drumurilor noastre de feru din punctula de vedere alu aparării naționale, precum și despre organizarea serviciului acestor drumuri de feru pentru necesitățile resbelului.

„Cu tōte acestea bugetul armatei prusiane este de unu milionu pre anu mai inferioară de cătă acela alu armatei franceze.

„Scopul nostru, astăzi nu este că

sa abordăm esențiala dezvoltării poterii noastre militare după legile votate; sa indicăm reformele de care aceste legi suntu susceptibile; sa calculăm credibilitatea indispensabile la trebuintele noastre de resbelu; ci numai pur și simplu sa stabilim ca unu parlamentarismu de trei ani a dovedito, asupră acestor puncturi capitale, în fața ómenilor competenți oca mai mare neprevădere, cea mai neerătă inertie; și mai en deosebire ca adunarea are ce-va mai bună de facut de cătă sa-si useze ultimele sele fortă in asculță și a dejucă intrigile politice, cându ară atât'a de facut spre a înarma Francia.“

„Tr. G.“

Invitație.

Doritorii de a participa la adunarea generală a Asociației transilvane pentru literatură română și cultură poporului român, ce se va tine la 10 Augustu st. n. 1874 în Dev'a suntu rogați a se însinua pâna la 25 Iuliu a. c. la subscrисul.

Față cu restrinția localităților și impreguiările locali pentru cei neinsinuati nu se voru potă lua îngrijiri.

De v'a 7 Iuniu 1874.

Antoniu Schiavu, presedintele comitetului aranjatoriu.

Cincu-mare în dia'a s. Rosali. Eri și astăzi să tiene în opidulu nostru alegerea comitetului opidanu și anume a celor două terțialități jertsite precum și a deputatilor la adunarea cercuala său scaunala.

Resultatul scrutinului este ca ambelor terțialități la numărul 41 și toti deputații la adunarea scaunala la nr. 13 suntu alesi toti dintre sasi și nici unu român nici bateru între substituti.

Acăstă este o faptă inovederă, prin cără sasii într-unu modu apertu constată, ca ei absolut nu voru mai respectă dreptul nostru politicu nici după precare'a proporție a numeralui alegatorilor indreptatii de română.

Comitetul opidanu consău în Cincu din 60 de membrii. Alegatori suntu în opidulu nostru după nouă conscripție, (în comisiunea conscripțională n'au fostu nici unu român alesu). 545; dintre acești suntu 163 de români investiti cu dreptul de alegere. — Sasii alegatori suntu prin urmare 382 de insi. — La conscripție au remas multi români realmente indreptatii neconscriși și nici nu s'au interesat să reclameze, pre căndu satia de alegatorii sasesci nu s'a observat stresu acea măsură că la români, asiă incătu la ei pâna să diurnistii se așeconserisi că alegatori.

Noi alegatorii români amu tinență stresu ca sasii satia cu numerul nostru de 163 proporționalmente voru alege a patră parte bateru adeca inca 10 români pre lângă cei 5 ne sortiti și apoi 3 români în adunarea scaunala. La respectarea dreptului nostru i-am provocat frătesc cu atât'a mai vertosu, căci pâna acum au fostu 15 români în comitetu.

Dloru, ni au promisa eu gur'a, că voru lucra după dreptu și ecuitate, și ieră în fine rezultatul este contrariu așecurărilor, și calificatul de a sterni cea mai mare indignație și amaraciune între români asupră sasilor, cării nu vorbește să fie frați cu noi la bune și la rele.

Prin acesta faptă au demonstrat frății nostri sasi adevărul ce-la nutrescu în peptulu loru, ca ei fiindă în majoritate voiesc, că noi numai sarcinile publice, contribuționile cele grele sa le portăm noi împreună cu ei, dura la imparțirea drepturilor și beneficiilor, nu-i răbdă n-am'a, că bateru după proporțiea numerică indreptatită, sa ne recunoște și concéda dreptul nostru, în faptă, de si noi români în Cincu formăm poporatiunea jumetate.

Ei nu suntu drepti, și ecuitabili satia en noi români și nici voru noue a ne recunoște acela la ce ei suntu obligati sa

ne recunoscă. — Dovăda este și procesul incamnatu pentru segregarea de portiune canonica, de locu de curte și casa parochială, de biserică, scola de pomarită și de gimnastică, care procesu se astă la înaltul ministeriu spre ulterioră decizie. unde precum audim, se întrepunu circumstări și prudentii noștri frati sasi cu totă energie, că sa sună respini cu dreptele noastre pretensiuni. —

Tare superat și machinit ne vedem prin atari noile, din care apriatu vedem, ea sasii nici acum a in secolulu alu XIX, nu voru sa se radice la acelui nivelu, de a ne socoti după dreptate și pre noi in faptă egală indreptatili cu ei, ci ei voru numai in sarcinile publice sa ne ingreuneze și a multu decât pre ei și primorare voro și acum sa ne predominăca și tienă numai de elotii lor.

Ei sasii striga ca regimulu nung. le face nedreptăti, pre cându ei pre de alta parte se arăta mai nedrepti și necuilibri fatia cu români, cu cari locuiescui la oală, și cu cari după „S. D. Tagblatt“ voru ei a se infrati. — Cu atari acte nedrepte nu voru eastigă ei nici odata simpatiile noastre, și nici odata pre atare caele nu se va potă inaugura între sasi și români pacea, dragostea și adeverată fratietate.

De astă-dată și in celelalte comune, inca nu s'au alesu români nici in mesură precum amo fostu pâna acum a ales; și la adunarea scaunala nu avem nici unu român alesu deputat din comunele micșe, de-si pâna acum a amu avutu doi insi. — Cum vomu potă noi români cei 11 mij din scaunulu intregu a ne aperă in adunarea scaunala dreptulu nostru, cându n'avem nici unu român acolo alesu?

Audim ca in Calboru comun'a pură româna indreptatii alegatori au voită sa ne aléga pre oficialul nostru scaunala de român că deputat la adunarea scaunala, că sa avem nici noi scaunala Cincului unu omu pricoputu in acăsta reprezentantia, dura domnul comisariu și respect. dlu Inspectorul localu a declarat ca pre acelu domnă de român nu-lu potu cu efectu alége, pentru-ca la adunarea scaunala se potu după lege alége din Calboru numai individi, carii posedu in comuna dreptulu activu de alége. — Acăsta interpretatione de lege daunăsa pentru noi, precum si mai multe defecte la alége, au datu ansa la unu protestă contră alegorei, care precum audim s'a subternutu inclitului comitalu spre decidere.

Trebue sa ostâmu și sa ne punem pre gandire, cându vedem noi ca frati sasi, unde au ei dreptu sa ne aléga și pre barbatii de ai noștrii demni de totă incredere, din principiu nu-i alégu și apoi inpedeca, că și airea sa nu pôta si alesu unde alegatorii aru voi sa aléga pre cutare și cutare.

Constatâmu in fine, ca in intregu scaunulu nostru domnesc o mare nemulțamire pentru procederea fratilor sasi, carii preste totu au dovedit in faptă ur'a către deaproapele loru și ne respectarea dreptulai românilor din acestu scaun in celu mai violabilu modu.

Acăstea despre alegorea decursa. —

Dupa statutulu provisoriu va urmă cându de curendu și alegerea oficialului opidano, unde pâna acum a fostu unu român alesu, dura fiindu ca elu a fostu celu depre urma alesu, a fostu soosu afara prin dispositiuni mai inalte, căci esactorul a trebuitu sa intre in loculu lui. — Vomu vedé și acăsta alegere. Intre jurati aru trebuitu sa intre doi români. — Fratii sosi tienendo-se de principiul adoptat, ca români sa nu aléga, voru indeplini posturile oficialilor totu cu sasi. — Cu Ddieu. — Dabit deus his quoque finem —

Fiti statu de buni dle redactora a publică acestea renduri in colonele stîng. dv. diurnalul. — Pre lângă care remânește cu destinația onore.

Mai multi alegatori
indreptatii.

B r a d u in 22 Maiu 1874.

Este de comunu cunoscutu ca progresulu, cultur'a și libertatea suntu semnele și fenomenele cele mai sigure dela cari se pote deduce vitalitatea unui popor, și tôte acestea recerintio suntu și trebue sa fie intronite din causa căci un'a pre alt'a se conditionează; — pâna a ajunge inse unu popor la atari conditiuni de vietă se recere că elu sa fie cuprinsu de o voiația resolata spre inaintare, de o activitate continua, și sa aiba barbati eruditi și devotati binelui comunu.

Facendu acum dela acestea un'a alusione la poporul nostru și intrebandu-ne, ca incătu intrunesce elu acestea insosiri de esistintia și incătu nu? — fără de a ne prea increde — totusi deca vomu si numai drepti, și vomu caută a ne esplică aparintele esteriore cari pre cum e sociul prea adeseori insiela; vomu recunoscă și va trebui sa recunoscă și sa se convinga ori-cine ca-do, in acăsta tendintia a regenerarei prin cultura nessium după poteri, bă chiaru nici natur'a nu ne-au denegat partea sea in acăsta privintia.

O proba distinsa de vietă au datu poporul și resp. inteligintă rom. din comitatulu Zarandului prin redicarea gimnasiului ce se astă in Bradu, carele ne nutresce sperantia că cu tempu obșcurantismulu și chiaru și starea materiala a poporului, emanata in tempu din urma prin calamitatea generala a anilor espirati — *) se va redică și amelioră. In acăsta sperantia suntemu cu atât'a mai vertosu căci vedem ca barbatii cari formăza representantia gimnasiala facu desculu chiamărei loru, ceea ce s'au dovedit u si cu ocasiunea siedintei reprezentantiei din 21 Maiu a. c. — diu'a st. Constantinu și Elen'a cari suntu alesi de patroni ai gimnasiului. —

Acăsta siedintia s'a tienutu conformu prescriseloru „Statutului gimnasiiale“ după celebrarea cultului devinu, la ore au asistat pre lângă uno numerosu poporu, mai multi on. domni din reprezentatiune, — carea se formăza din membrii intruniti și sinodelor ppesci gr. or. a Zarandului și a Halmagiu — și au fostu deschisa prin o coventare acomodata din partea M. on. d prot. N. I. Miheliu că presiedintele reprezentantiei, prin carea invita pre membrii că cu intelepciune și atenție sa petreca la desbaterea obiectelor, dintre cari că mai principale estragemu urmatorele:

I. Raportul comitetului din care s'a vediutu activitatea aceluia in decursulu anului espiratu, tienendu siedintis in cari s'au decisu asupra a 38 obiecte incuse referitorie la promovarea invențiamentului și a stării materiale a fondului gimnasiiale.

II. Raportul direcțiunei gimnasiiale din care s'a constatatu ca tinerulu nostru gimnasiu inf. au fostu in decursulu anului scol. 1873/4 cercetatu din partea a loro 54 elevi și 21 elevi la scolă normală, și ca atât in privint'a moralităței cătu și a invențiamentului corpului profesorale este deplinu multiambitu.

(Va urmă)

Varietăți.

** Mai lalu Dumineca, favorita de unu tempu placutu a serbatu Reuniunea sodalilor romani maialulu dejă anuntiatu. La 7 ore dimineață după ce musică miliția dise o piesă plecara membrui Reuniunii cu standardulu loru și se postara dinaintea locuintei Pré ven. P. Archimandritu Nicolau Popa, carele e totu odata sânsiulu stăgului. Aci executa musică miliție vre-o căteva piese alese. P. Archim. anima prin o scurta alocutiune pre membrui reuniunii, iera acestia respunsera cu entuziasme „sa traiasca“ și purcesera cu marsiuri române bine executate spre Dumbrava. Con-

*) Să imprudentia de mai nainte a administratiunei; de ce se ascundem adeverul?

curlu celu mare alu concetatiilor fara deosebire naționale a fostu unu testimoniu ca clasele de midiloci a inceputu a-si pripece și cuprinde mai curendu secululu seu decât multi altii pretinsi invetati. Petrecerea a durat pâna să'ră intrerupta la urma prin o plăie neasceptata.

Pré ven. Archim. a onoratu maialulu cu presentia și afara in Dumbrava.

Maialul au mai serbatu in aceeasi di scolarii romani din suburbie Sabiu lui ierasi in Dumbrava.

Totu asiă și scolarii din Rasinari, in Dumbrav'a Rasinarii,

(†) Unu anunciu funebrale ne vestesc mórtea lui Atanasiu Grabovszky de Apadi'a, veru alu reposatului in Domnulu Archieppu și Metropolitu Andrei, intemplata — după unu morbu mai indelungat — la 24 Maiu 8 ore sér'a, in etate de 47 ani. Lu deplangu fratii sei Georgiu și Constantinu, precum și alte rudenii numeroase. Fia-i tieran'a usioră și memoră eterna!

** Dlu advocatu Ioanu P. Desseanu este alesu de deputatul dietale in cerculu Radn'a, cotulu Aradu. Firmitatea caracterului și tienut'a politica a deputatului nostru, suntu binecunoscute din trecentulu lui, și avem convicțiunea ca in luptă ce-lu astăpta, va fi condusu pururea de interesele naționali și bisericesci!

** Congresulu naționalu serbescu, la inalta rezoluție din 15 Maiu a. c. a Maj. Sele Imperatului, se va conchiemă pre 29 Iunie vechiu la Carlovciu, pre calea ad ministratorelui patriarchalui de acolo.

** In Svitier'a și Germania s'au infiintat u mai multe asociațiuni, ca dilele de dumineci și serbatori sa se tienă cu rigore de tōte clasele poporului. In Svitier'a mai multi neguitori au rogatu pre directorele căilor ferate, că in dumineci și serbatori se oprescă ori-ce lucru dela garale de feru; in Germania ierasi asociațiuni de asemenea natură au recursu de a dreptulu la parlamentu, că diregatorilor să a totu felul de lucratori, sa li interdică prin lege lucrul in dumineci și serbatori.

(†) La 18 Iuliu a. c. Itali'a va serbă cu mare pompa aniversari a de 500 ani dela mórtea lui Petrarcă.

In Padu'a, unde Petrarcă si-a petrecutu cea mai mare parte a vietiei sale, spre acestu scopu s'a constituitu unu comitetu demn de memoră marelui scriitoru. Totu in 18 Iuliu se va tace excursiune la Arqua, unde a fostu domiciliul poetului, iera in a două dì se va face expusetiune mare din tōte scrierile edite ale lui Petrarcă, ce au ramasu și suntu adunate in Itali'a.

** Au aparutu de curendu in Ploiești brosiurele intitulate: Cultur'a violor in România și Vinificatiunea, de I. P. Eliade, pretiul 2 lei noi, Pharulu său bunele exemplu ale parintilor multu folosescu fiilor, edit. II. pretiul 40 bani. Se află de vîndare la librariele loru G. Ioanide et Comp. in Bucuresci; G. Karjeanu, și la autoru in Ploiești.

** Neintelegera intre lucratori și agricoli din Engleră și intre arendatori preocupa pre toti barbatii de ore-care valore. Fia-care cauta care aru fi midilocul celu mai nimerit pentru a ajunge la o transacțiune favorabila pentru ambele părți.

Lectorii noștrii cunoscă ca causă neintelegerii este sporirea salariului ce se cere de cătra muncitorii, sporire la care arendatorii se opun cu tenacitate. Nu mai putieni tenaci suntu și lucratori agricoli. Dieci de mi dintre densii preferă a emigră in Australi'a și aiurea decât sa se supuna cerintelor arendatorilor. Trista și amintiatorie situatiune pentru ambele părți.

Pentru a ajunge la intelegeră, suntu doi ani de cându presiedintele camerei co muneloru a oferit u de buna voia muncitorilor după moșa dependinta de locuinta sea o parte din producte, cu alte cuvinte a propusu că sa aplice la exploatațiunea parmentului principiul cooperatiunei, principiu

aplicat u de ore-care succesiu in industria. Cu tota bunavointia proprietariului, nimenea nu a respusu la asteptarea sea.

Adeverul este ca pentru că principiul de cooperatiune sa fie aplicat cu sinceritate, trebuie că părțile sa fie partasie de o potiva atât la profitul cătu și la pagubele exploatațiunei. Cu modul acesta in casu de beneficiu partea cuvenita lucratorilor aru fi prea neinsemnată; iera in casu de perdere, fia-cine intielege ca pozitivă muncitorilor agricoli aru fi din cele mai nenorocite. In adeveru cu ce aru putea denisi sa acopere partea de paguba ce li s'ară cuvenit? Arendatorele pote suferi pagubă unui anu, căci calculă pre midiloci'a mai multor ani de arendare, și spera nu numai sa acopere pagubă cercata, dura sa s'castige cu prisosu. Fatia cu aceste dificultăți presiedintele camerei comunelor a propusu că pagubele sa privescă pre arendator, iera lucratorii sa ia parte la beneficiu. Cine nu vede inse ca in casu acesta nu mai există cooperatiune ci unu simplu daru, unu ajutoriu facutu lucratorilor de către arendatori său de către proprietari preste salariul ce li se cuvine? Luckerorii au refusat asemenea propunere declarandu ca ei nu voiesc gratificatiuni, ci unu salariu convenabilu platit in moneta sunătoare.

Lordul George Manners experimentă acestu modu de a exploata pamentul prin cooperatiune pre unu domeniu in apropiere de Newmarket. Pâna astazi partea de producte cuvenita unui lucrator in anii cei buni a fostu de 75 lei, afara de salariul sălnicu. In casu de perdere lucratorii și primesc numai salariul și pagubă privesc pre proprietari. Caută sa marturisim ca problematicul beneficiu de 75 lei este atât de neinsemnatu, cătu nu va indemnă pre lucratorii sa se intereseze de cooperatiune.

Acestu modu de a deslegă cestiunea fiindu basatu mai cu séma pre simtiemintă filantropice, și lucratorii agricoli nevoindu cu nici unu pretiu a primi gratificatiuni, dificultatea remane aceeasi, neintelegerea persistă.

Ori-cum aru fi, lumea agricola și chiar cea politica a inceputu sa se ingrijescă vîndindu pre tota septamâna ómeni viguroși ca-si parasescu patria. Nu este indoilea ca cu mai putieni incapaciare din ambele părți, și mai cu séma din partea arendatorilor, acăsta cestiune, care pote deveni amintiatorie, s'ară fi pututu regulă printre intelegeră comuna.

„Rev. scient.“

Nr. 1192/Pl. — cons.

Concursu.

Pentru conferirea a douor stipendii nou create din fundațiunea Mogaiana, unul de 500 fl. v. a. pentru unu asculatoriu de științele tehnice la vre-o Universitate afara din patria, și altul de 100 fl. v. a. pentru unu gimnasio, — se scrie prin acăsta concursu pâna la finea lui Iuliu a. c. st. v.

Competitorii la aceste stipendii au a-si substerne Consistorioului archidiocesan pâna la terminulu indicatu cererile loru instruite cu atestatul de botez, ca suntu de religiunea gr. or. cu atestatul scolaristic despre sporul facutu in studii in semestrulu din urma alu acestui anu scolar; cu atestat de paupertate; in fine mai alaturaudu in intelelesulu conclusului sinodului archidiocesan din 1871 Nr. prot. 120 și unu reversu, cumca după absolvirea studiilor voro servî in patria celu putieni 6 ani, din contra voro rebonifică sumă ajutoriului primutu.

Competitorii, cari voru documenta, ca se tragu din familiile fericitului fundator, a in Domnulu adormitului Episcopu Vasilio Mogai, — avendu de altintre conditionile omintite, voru fi conformu unei clausule fundațiunile — certes paribus — preferati.

Sabiul, din siedintă Consistoriului archidiocesan plenariu tenuța in 4 Maiu 1874.

(1-3)